

nytte sig af ØMU'en eller hvordan, og at dette ikke skal hastes igennem.

Eftersom Grønland og Færøerne står uden for EU, men er en del af et rigsfællesskab, hvor Danmark er medlem, er det også af stor vigtighed for udviklingen i disse to lande, at der løbende sker undersøgelser af, hvordan forskellige EU-spørgsmål og beslutninger kan påvirke og få konsekvenser for de to nordatlantiske lande i rigsfællesskabet.

Grønland står i dag med det problem, at de grønlandske huse og de ca. 12.000 grønlandere i Danmark ikke længere kan importere vildt fra Grønland på grund af nogle EU-direktiver, der siger, at man ikke til EU-lande kan importere vildt, der ikke er undersøgt af veterinærlæger.

Jeg er bekendt med, at man fra Grønlands hjemmestyre har rettet henvendelse til regeringen om dette problem, hvorfor jeg har været tilbageholdende med at stille spørgsmål til ministeren omkring dette emne. Men efterhånden som frysediskene i de grønlandske huse her i Danmark er ved at være tømt for vildt, har der i den senere tid været en hel del henvendelser fra folk, og det være sig ikke kun grønlandere, om, hvad der egentlig sker på denne front.

Så derfor vil jeg gerne bede statsministeren om at redegøre for, hvor langt man er nået for at løse dette problem. Jeg mener ikke som grønlænder, at man i et rigsfællesskab kan være tjent med, at der er denne form for diskrimination af et folks spisevaner. Man må tage højde for, at importen foregår internt i rigsfællesskabet Danmark, og eftersom der kun er to veterinære læger i Grønland, som i forvejen er travlt beskæftiget med vaccinerings af slædehunde i Grønland, levnedsmiddelkontrol af samtlige restauranter, cafeer og lignende i hele Grønland, har Grønland ikke de nødvendige ressourcer til at opfylde EU's direktiver i interne rigs-anliggender.

Jeg mener derfor også, at det er på sin plads at gøre statsministeren opmærksom på de handelsrestriktioner, der finder sted i Canada og Alaska, hvor det ikke er muligt at indføre sælskind eller smykker lavet af enten ben eller hvaltænder. Selv som almindelig rejsende er det ikke engang muligt at medtage sine egne private ejendele af enten sælskind eller smykker, lavet af enten ben eller hvaltænder, til USA, Canada eller Alaska, og disse må efterlades hos de pågældende landes toldmyndigheder. Kan statsministeren redegøre for, om regeringen

agter at gøre noget for at lempe eller ophæve disse restriktioner?

I arbejdet med udenrigspolitik er jeg bekendt med, at der fra Grønland længe har været ønske om en øget kompetence til selvstændigt at føre udenrigspolitik. Derfor glæder det mig, at statsministeren i sin besvarelse nævner, at regeringen har indledt drøftelser med Grønlands hjemmestyre om styrkelse af den udenrigspolitiske profil.

Det er ligeledes også glædeligt, at regeringen har formået at indgå et bredt forsvarsforlig og stor tak til alle forligspartierne. Forliget betyder for Grønlands kommando, at man endnu overvejer flytning til Nuuk fra Grønne dal. Jeg mener også, det kun vil gavne Grønland, at befolkningen og politikerne i Grønland kan få tid til at debattere, hvilke konsekvenser en eventuel flytning kan få for det etablerede samfund, som militæret har været isoleret fra siden etableringen.

I morgen skal Folketinget vedtage flere forskellige lovforslag, bl.a. er der en behandling af L 247, som skal gøre domstolsreformen gældende på Færøerne og i Grønland på samme tid som her i Danmark. Selv om jeg overordnet er positivt indstillet over for lovforslaget, mener jeg dog stadig, at det er for ringe, at man ikke har haft den nødvendige tid til at foretage yderligere undersøgelser. Det er sørgeligt, når man her i Tinget taler så meget om lovkvalitet, at et så vigtigt lovforslag skal hastes igennem.

Der kom bl.a. bemærkninger fra Socialdemokratiet om, at det var en normal procedure at følge de to hjemmestyreområders indstilling. Men jeg mener ikke, at vi kan være tjent med, at man bare ser ukritisk på tingene, således at der i visse dele af rigsfællesskabet bliver vedtaget en lovgivning, som man aldrig ville godkende skulle gøre sig gældende i Syddanmark. Jeg undrer mig meget over, hvorfor man eventuelt ikke også har sendt sagen til behandling i Udvalget for Grønlandske Love. Hvad er egentlig formålet med Udvalget for Grønlandske Love, hvis ikke en så vigtig lovgivning, som skal gøres gældende i Grønland, bliver behandlet i udvalget? Eller er det måske mig, som ikke har forstået, hvad Udvalget for Grønlandske Love skal?

Jeg mener også, at det er vigtigt at nævne her, at det arbejde, som Retskommissionen udfører i disse måneder, snart også bliver en realitet, og at der udkommer en rapport. Derfor mener jeg også, at det er vigtigt, at man fra re-